

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (kolmas koda)

19. juuli 2012*

Siseturg — Direktiiv 98/34/EÜ — Tehnilised standardid ja eeskirjad — Tehnilistest standarditest ja eeskirjadest teatamise kord — Piiratud võidusummadega mänguautomaadid — Tegevuslubade muutmise, pikendamise ja väljastamise keeld — Mõiste „tehniline eeskiri”

Liidetud kohtuasjades C-213/11, C-214/11 ja C-217/11,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku (Poola) 16. novembri 2010. aasta otsustega esitatud eelotsusetaotlused, mis saabusid Euroopa Kohtusse 9. mail 2011 ja 11. mail 2011, menetlustes

Fortuna sp. z o.o. (C-213/11),

Grand sp. z o.o. (C-214/11),

Forta sp. z o.o. (C-217/11)

versus

Dyrektor Izby Celnej w Gdyni,

EUROOPA KOHUS (kolmas koda),

koosseisus: koja esimees K. Lenaerts, kohtunikud J. Malenovský, R. Silva de Lapuerta, G. Arestis (ettekandja) ja D. Šváby,

kohtujurist: N. Jääskinen,

kohtusekretär: ametnik K. Sztranc-Sławiczek,

arvestades kirjalikus menetluses ja 22. märtsi 2012. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades kirjalikke märkusi, mille esitasid:

- Fortuna sp. z o.o., Grand sp. z o.o. ja Forta sp. z o.o., esindaja: *adwokat* K. Budnik,
- Poola valitsus, esindajad: M. Szpunar, B. Majczyna ja D. Lutostańska,
- Belgia valitsus, esindajad: L. Van den Broeck, M. Jacobs ja *avocat* R. Verbeke, keda abistas *avocat* P. Vlaemminck,
- Portugali valitsus, esindajad: L. Inez Fernandes ja A. P. Barros,

* Kohtumenetluse keel: poola.

— Euroopa Komisjon, esindajad: G. Zavvos ja K. Herrmann,

arvestades pärast kohtujuristi ärakuulamist tehtud otsust lahendada kohtuasi ilma kohtujuristi ettepanekuta,

on teinud järgmise

otsuse

- 1 Eelotsusetaotlused käsitlevad küsimust, kuidas tõlgendada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. juuni 1998. aasta direktiivi 98/34/EÜ, millega nähakse ette tehnilistest standarditest ja eeskirjadest ning infoühiskonna teenuste eeskirjadest teatamise kord (EÜT L 204, lk 37; ELT eriväljaanne 13/20, lk 337), mida on muudetud nõukogu 20. novembri 2006. aasta direktiiviga 2006/96/EÜ (ELT L 363, lk 81) (edaspidi „direktiiv 98/34”), artikli 1 punkti 11.
- 2 Nimetatud taotlused esitati Fortuna sp. z o.o. (edaspidi „Fortuna”), Grand sp. z o.o. (edaspidi „Grand”) ja Forta sp. z o.o. (edaspidi „Forta”) ning Dyrektor Izby Celnej w Gdyni (Gdynia tollikoja direktor, edaspidi „DICG”) vahelistes kohtuvaidlustes, mis algatati seetõttu, et viimane oli keeldunud vastavalt kas muutmast, pikendamast või väljastamast lube mänguautomaatidel mängitavate piiratud võidusummadega õnnemängude korraldamiseks.

Õiguslik raamistik

Liidu õigus

- 3 Direktiivi 98/34 artikli 1 punktid 1–5 ja punkt 11 sätestavad:

„Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

1. toode – iga tööstuslikult valmistatud toode ja põllumajandustoode, ka kalatoode;
2. teenus – infoühiskonna iga teenus ehk kõik vahemaa tagant elektroonilisel teel ja teenusesaaja isikliku taotluse alusel ning tavaliselt tasu eest osutatavad teenused;
3. tehniline spetsifikatsioon – dokumendis sisalduv spetsifikatsioon, millega nähakse ette toote nõutavad omadused, nagu kvaliteet, kasutusotstarve, ohutus või mõõtmed, sealhulgas nõuded toote müüginimetuse, terminite, tunnuste, kontrollimise ja kontrollimeetodite, pakendamise, märgistamise või etikettimise ning vastavushindamismenetluse kohta;

[...]

4. muud nõuded – nõuded, mis ei ole tehniline spetsifikatsioon ja mis esitatakse tootele eelkõige tarbijate või keskkonna kaitsmise eesmärgil ning mis mõjutavad tema elutsüklit pärast turuleviimist, nagu kasutamise, ringlussevõtu, taaskasutamise või kõrvaldamise tingimused, kui need võivad oluliselt mõjutada toote koostist, olemust või turustamist;
5. teenuseid puudutav eeskiri – üldist laadi nõuded, mis puudutavad teenuste pakkumisele juurdepääsu ja nende pakkumist punkti 2 tähenduses, eelkõige aga teenusepakkujat, teenuseid ja teenuste tarbijat puudutavad sätted, välja arvatud sätted, mis ei puuduta otseselt nimetatud punktis määratletud teenuseid.

[...]

11. tehnilised eeskirjad – tehnilised spetsifikatsioonid ja muud nõuded või teenuseid puudutavad eeskirjad, sealhulgas vastavad haldusnormid, mille järgimine turustamisel, teenuste pakkumisel, teenusepakkuja asutamisel või teenuste kasutamisel liikmesriigis või selle põhiosas on *de jure* või *de facto* kohustuslik, samuti liikmesriikide õigus- ja haldusnormid, mis keelavad toote valmistamise, impordi, turustamise, kasutamise või keelavad teenuste pakkumise või kasutamise või teenusepakkuja asutamise, välja arvatud need normid, mis on sätestatud artiklis 10.

[...]"

4 Direktiivi artikli 8 lõike 1 esimeses ja kolmandas lõigus on sätestatud:

„Piiramata artikli 10 kohaldamist, edastavad liikmesriigid viivitamata komisjonile kõik tehniliste eeskirjade eelnõud, välja arvatud siis, kui tegemist on rahvusvahelise või Euroopa standardi täieliku teksti ülevõtmisega, mille puhul piisab teatest vastava standardi kohta; nad teatavad komisjonile ka põhjused, miks selliste tehniliste eeskirjade jõustamine oli vajalik, kui neid põhjusi ei ole eelnõus juba selgitatud.”

[...]

Liikmesriigid edastavad eelnõu eespool nimetatud tingimustel uuesti, kui nad teevad sellesse muudatusi, mis oluliselt muudavad eelnõu reguleerimisala, lühendavad algselt planeeritud rakendamise ajakava, lisavad spetsifikatsioone või nõudeid või teevad viimati nimetatuid rangemaks.”

Siseriiklik õigus

5 Kuni 31. detsembrini 2009 reguleeris mänguautomaatidel mängitavate piiratud võidusummadega õnnemängude korraldamist 29. juuli 1992. aasta hasartmängude ja kihlvedude seadus (ustawa o grach i zakładach wzajemnych, *Dziennik Ustaw*, edaspidi „*Dz. U.*”, 2004, nr 4, punkt 27), muudetud redaktsioonis (edaspidi „hasartmängude ja kihlvedude seadus”).

6 Selle seaduse artikli 2 lõikes 2b on sätestatud:

„Mänguautomaatidel mängitavad piiratud võidusummadega õnnemängud on mehaaniliste, elektro-mehaaniliste või elektrooniliste seadmete abil mängitavad mängud, mille tulemusel võib mängija saada rahalise või esemelise võidu, kusjuures ühe võidu väärtuse ülempiir on 15 [eurot] ja mängus osalemiseks tehtava panuse ülempiir on 0,07 [eurot].”

7 Nimetatud seaduse kohaselt oli selliste seadmete omanikel vaja kõnealuste mängude korraldamiseks pädeva piirkondliku maksuasutuse luba. Neid lube väljastati seadmete omanikele kuueks aastaks ning loaomaniku taotluse korral oli lube võimalik veel kuue aasta võrra pikendada.

8 Sama seaduse artikli 7 lõikes 1a on sätestatud:

„Mänguautomaatidel mängitavaid piiratud võidusummadega õnnemänge võib korraldada üksnes selleks ettenähtud kohtades.”

9 Hasartmängude ja kihlvedude seaduse artiklis 30 on sätestatud:

„Piiratud võidusummadega õnnemängude automaate võib üles seada toitlustusasutustes, kaubanduskeskustes ja äriruumides, mille kaugus koolidest, haridus- ja kasvatusasutustest, hoolekandetasutustest ja usuasutustest on vähemalt 100 meetrit.”

10 Hasartmängude ja kihlvedude seadus asendati 19. novembri 2009. aasta hasartmänguseadusega (Ustawa o grach hazardowich, *Dz. U.* nr 201, punkt 1540, edaspidi „hasartmänguseadus”), mis jõustus 1. jaanuaril 2010.

11 Hasartmänguseaduse artikli 14 lõikes 1 on sätestatud:

„Ruleti, kaardimängude, täringumängude ja mänguautomaatidel mängitavate mängude korraldamine on lubatud üksnes kasiinodes.”

12 Sama seaduse artiklis 129 on sätestatud:

„1. Isikud, kellele on enne käesoleva seaduse jõustumist antud luba korraldada mänguautomaatidel mängitavaid piiratud võidusummadega õnnemänge või mängusaalides paiknevatel mänguautomaatidel mängitavaid õnnemänge, juhivad oma tegevuses kuni loa kehtivuse lõppemiseni senistest õigusnormidest, kui käesolevas seaduses ei ole ette nähtud teisiti.

2. Mänguautomaatidel mängitavate piiratud võidusummadega õnnemängude või mängusaalides paiknevatel mänguautomaatidel mängitavate õnnemängude korraldamise lubade andmise menetlused, mis on algatatud enne käesoleva seaduse jõustumist ja mis ei ole lõppenud, lõpetatakse.

3. Mänguautomaatidel mängitavad väikeste võidusummadega mängud on mehaaniliste, elektro-mehaaniliste või elektrooniliste seadmete abil mängitavad mängud, mille tulemusel võib mängija saada rahalise või esemelise võidu, kusjuures ühe võidu väärtuse ülempiir on 60 zlotti ja mängus osalemiseks tehtava panuse ülempiir on 0,50 zlotti.”

13 Hasartmänguseaduse artikkel 135 näeb ette:

„1. Ilma et see piiraks lõigete 2 ja 3 kohaldamist, võib enne käesoleva seaduse jõustumise kuupäeva lubade andmise pädevust omav asutus artikli 129 lõike 1 kohaseid lube muuta vastavalt põhimõtetele, mille seadus näeb ette artikli 6 lõigetes 1–3 nimetatud valdkonnas tegutsevatele isikutele antud tegevus- ja korralduslubade muutmiseks. Artiklite 56 ja 57 sätteid kohaldatakse *mutatis mutandis*.

2. Loa muutmise ei tohi kaasa tuua muudatust mängude korraldamise kohas, välja arvatud mänguautomaatidel mängitavate piiratud võidusummadega mängude mängukohtade arvu vähenemine.

[...]”

14 Selle seaduse artikli 138 lõike 1 kohaselt ei saa sama seaduse artikli 129 lõikes 1 nimetatud lube pikendada.

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused

15 Põhikohtuasi kaebuse esitajad on äriühingud, kelle majandustegevuse hulka kuulub muu hulgas mänguautomaatidel mängitavate õnnemängude korraldamine. Sel eesmärgil ostavad Fortuna, Grand ja Forta Euroopa Liidu turul mänguautomaate.

16 Fortunal on sellise tegevuse jaoks seadusega ettenähtud luba, mis väljastati talle 1. novembril 2003 kuueks aastaks ja mida pikendati seejärel 14. septembri 2009. aasta otsusega. See luba puudutab suurt hulka mängukohti. Fortuna taotles loa muutmist osas, mis puudutas ühe mängukoha kindlaksmääramist. DICG jättis selle taotluse 3. veebruari 2010. aasta otsusega ning seejärel 14. aprilli 2010. aasta otsusega rahuldamata, tuginedes hasartmänguseaduse artikli 135 lõikele 2, mis keelab mängukohtade muutmise loaotsuse muutmise läbi, välja arvatud mänguautomaatidel mängitavate piiratud võidusummadega õnnemängude mängukohtade arvu vähendamise.

- 17 Grandil on mänguautomaatidel mängitavate õnnemängude korraldamiseks seadusega ettenähtud luba, mis väljastati 6. augustil 2004 kuueks aastaks. Luba puudutab samuti suurt hulka mängukohti. Grand taotles oma loa pikendamist uueks kuueaastaseks ajavahemikuks. DICG jättis selle taotluse 24. veebruari 2010. aasta otsusega ning seejärel 18. mai 2010. aasta otsusega rahuldamata, tuginedes hasartmänguseaduse artikli 138 lõikele 1, mille kohaselt ei või mänguautomaatidel mängitavate piiratud võidusummadega õnnemängude korraldamise lube pikendada.
- 18 Forta taotles 10. detsembril 2008 luba piiratud võidusummadega õnnemängude korraldamiseks Pomorze vojevoodkonna territooriumil. See taotlus, mis esitati algselt 112 piiratud võidusummadega õnnemängude mängukoha osas, puudutas viimaks 80 mängukohta. 12. veebruari 2010. aasta otsuses ning seejärel 19. aprilli 2010. aasta otsuses tuvastas DICG hasartmänguseaduse artikli 129 lõike 2 alusel, et puudub alus kõnesoleva menetluse jätkamiseks. Selle sätte kohaselt lõpetatakse menetlused, mis on algatatud enne uue seaduse jõustumist ja mis ei ole enne selle jõustumist lõppenud ning mis puudutavad mänguautomaatidel mängitavate piiratud võidusummadega õnnemängude või mängusaalides paiknevatel mänguautomaatidel mängitavate õnnemängude korraldamise loataotlusi, mis on esitatud hasartmängude ja kihlvedude seaduse alusel.
- 19 Kõik põhikohtuasja kaebuse esitajad esitasid neid puudutavate otsuste peale kaebused Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku'le (vojevoodkonna halduskohus Gdańskis), väites, et otsuse tegemisel ei või haldusasutused tugineda hasartmänguseaduse sätetele, kuna kõnealust seadust ei ole komisjonile edastatud, kuigi seadus sisaldab „tehnilisi eeskirju” direktiivi 98/34/EÜ tähenduses. Lisaks märkisid kaebuse esitajad, et sellest seadusest tulenevad piirangud mänguautomaatidel mängitavate väikeste võidusummadega õnnemängude korraldamisele piiravad oluliselt mänguautomaatide müüki Euroopa Liidus. Varasemate lubade muutmise ja pikendamise keeld nagu ka mänguautomaatidega seotud uute tegevuslubade väljastamise keeld muudaks need automaadid nimelt täiesti kasutuks.
- 20 Eelotsusetaotluse esitanud kohus täpsustab, et hasartmängualane Euroopa Kohtu praktika kaupade vaba liikumise ja teenuste osutamise vabaduse valdkonnas lubab tal endal hinnata, kas hasartmänguseaduse sätted on kooskõlas nimetatud vabadustega. Seevastu tekib selle kohtupraktika pinnalt küsimus, kas selle seaduse sättele võib tugineda üksikisiku vastu, kui neid ei ole direktiivis 98/34 ette nähtud menetluse kohaselt komisjonile edastatud.
- 21 Neil asjaoludel otsustas Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:

Kohtuasjas C-213/11:

„Kas direktiivi [98/34/EÜ] artikli 1 punkti 11 tuleb tõlgendada nii, et „tehnilised eeskirjad”, mille eelnõud tuleb direktiivi artikli 8 lõike 1 kohaselt edastada komisjonile, hõlmavad õigusnormi, mis keelab muuta mänguautomaatidel mängitavate piiratud võidusummadega õnnemängude korraldamise lube, kui muudatus on seotud mängude korraldamise kohaga?”

Kohtuasjas C-214/11:

„Kas direktiivi [98/34/EÜ] artikli 1 punkti 11 tuleb tõlgendada nii, et „tehnilised eeskirjad”, mille eelnõud tuleb direktiivi artikli 8 lõike 1 kohaselt edastada komisjonile, hõlmavad õigusnormi, mis keelab pikendada mänguautomaatidel mängitavate piiratud võidusummadega õnnemängude korraldamise lube?”

Kohtuasjas C-217/11:

„Kas direktiivi [98/34/EÜ] artikli 1 punkti 11 tuleb tõlgendada nii, et „tehnilised eeskirjad”, mille eelnõud tuleb direktiivi artikli 8 lõike 1 kohaselt edastada komisjonile, hõlmavad õigusnormi, mis keelab anda luba mänguautomaatidel mängitavate piiratud võidusummadega õnnemängude korraldamiseks?”

- 22 Euroopa Kohtu presidendi 9. juuni 2011. aasta määrusega liideti kohtuasjad C-213/11, C-214/11 ja C-217/11 kirjaliku ja suulise menetluse ning kohtuotsuse huvides.

Eelotsuse küsimused

- 23 Eelotsusetaotluse esitanud kohus soovib oma küsimustega sisuliselt teada, kas direktiivi 98/34/EÜ artikli 1 punkti 11 tuleb tõlgendada nii, et sellised siseriiklikud õigusnormid nagu hasartmänguseaduse sätted, mis võivad piirata mänguautomaatidel mängitavate piiratud võidusummadega õnnemängude korraldamist mujal kui kasiinodes ja mängusaalides või muuta selle järk-järgult suisa võimatuks, kujutavad endast selle sättega silmas peetud „tehnilisi eeskirju”, mille eelnõud tuleb edastada vastavalt direktiivi artikli 8 lõike 1 esimesele lõigule.
- 24 Kõigepealt tuleb märkida, et Euroopa Kohus on juba otsustanud, et tehnilisteks eeskirjadeks direktiivi 98/34 artikli 1 punkti 11 tähenduses tuleb liigitada meetmed, mis keelavad kasutada mis tahes elektrilisi, elektro-mehaanilisi ja elektroonilisi mängu kõigis avalikes kohtades või eraruumides, välja arvatud kasiinodes (26. oktoobri 2006. aasta otsus kohtuasjas C-65/05: komisjon *vs.* Kreeka, EKL 2006, lk I-10341, punkt 61).
- 25 Neil asjaoludel tuleb sellist meedet nagu hasartmänguseaduse artikli 14 lõige 1, mis lubab mänguautomaatidel mängitavaid õnnemänge korraldada üksnes kasiinodes, lugeda „tehniliseks eeskirjaks” direktiivi 98/34 artikli 1 punkti 1 tähenduses.
- 26 Selle sissejuhatava täpsustuse järel olgu märgitud, et vastavalt väljakujunenud kohtupraktikale on direktiivi 98/34 eesmärk kaitsta preventiivse kontrolli abil kaupade vaba liikumist, mis on üks liidu aluspõhimõtte, ning nimetatud kontroll on vajalik niivõrd, kuivõrd kõnealuse direktiivi rakendusala hõlmatud tehnilised eeskirjad võivad olla takistuseks liikmesriikidevahelises kaubavahetuses, samas kui sellised takistused on lubatud ainult siis, kui need on vajalikud selleks, et täita üldise huvi eesmärkidest tulenevaid ülekaalukaid nõudmisi (vt 30. aprilli 1996. aasta otsus kohtuasjas C-194/94: CIA Security International, EKL 1996, lk I-2201, punktid 40 ja 48; 8. septembri 2005. aasta otsus kohtuasjas C-303/04: Lidl Italia, EKL 2005, lk I-7865, punkt 22, ning 9. juuni 2011. aasta otsus kohtuasjas C-361/10: Intercommunale Interмосane ja Fédération de l'industrie et du gaz, EKL 2011, lk I-5079, punkt 10).
- 27 Selles küsimuses tuleb meenutada, et Euroopa Kohtu praktika kohaselt tuleneb direktiivi 98/34 artikli 1 punktist 11, et mõiste „tehnilised eeskirjad” jaguneb – lisaks infoühiskonna teenuste kategooriale artikli 1 punktide 2 ja 5 tähenduses, mis aga ei ole põhikohtuasjas asjakohane, kuna põhikohtuasjas kõne all olevad liikmesriigi õigusnormid puudutavad piiratud võidusummadega õnnemängude automaate ehk „tooteid” artikli 1 punkti 1 tähenduses – kolmeks kategooriaks: esiteks „tehniline spetsifikatsioon” direktiivi artikli 1 punkti 3 mõttes, teiseks „muud nõuded” direktiivi artikli 1 punkti 4 määratluses ja kolmandaks sama direktiivi artikli 1 punktis 11 sätestatud keeld toodet valmistada, importida, turustada või kasutada (vt 21. aprilli 2005. aasta otsus kohtuasjas C-267/03: Lindberg, EKL 2005, lk I-3247, punkt 54; 8. novembri 2007. aasta otsus kohtuasjas C-20/05: Schwibbert, EKL 2007, lk I-9447, punkt 34, ja eespool viidatud kohtuotsus Intercommunale Interмосane ja Fédération de l'industrie et du gaz, punkt 11).
- 28 Kõigepealt on oluline täpsustada, et selleks et siseriiklikku meedet saaks lugeda direktiivi 98/34 artikli 1 punktis 11 nimetatud tehniliste eeskirjade esimese kategooria hulka, st mõiste „tehniline spetsifikatsioon” alla, peab see meede tingimata viitama tootele või selle pakendile kui sellisele ning määratlema seega toote ühe nõutava omaduse (vt eespool viidatud kohtuotsus Intercommunale Interмосane ja Fédération de l'industrie et du gaz, punkt 15).

- 29 Siinkohal piisab märkusest, et hasartmänguseaduse üleminekusätteid puudutavad mänguautomaatidel mängitavate piiratud võidusummadega õnnemängude korraldamise lube. Nad ei viita piiratud võidusummadega õnnemängude automaatidele ega nende pakendile kui sellisele ega määratle seega nende omadusi.
- 30 Järelikult ei sisalda põhikohtuasjas arutusel olevad siseriiklikud õigusnormid tehnilisi spetsifikatsioone direktiivi 98/34 tähenduses.
- 31 Euroopa Kohtu praktikast nähtub lisaks, et direktiivi 98/34 artikli 1 lõikes 1 sätestatud tehniliste eeskirjade kolmas kategooria, mis puudutab just kasutamise keeldu, eeldab, et kõnealuste siseriiklike sätete mõju on asjaomase toote mõne võimaliku kasutuse piiramisest selgelt laiem ning seega ei piirdu meede toote kasutamise lihtsa piiramisega (vt eespool viidatud kohtuotsus Lindberg, punkt 76).
- 32 See kolmas kategooria peab nimelt täpsemalt silmas siseriiklikke meetmeid, mis ei jäta peale puhtmarginaalse kasutuse ruumi ühelegi muule kasutusele, mida võiks mõistlikult asjaomase tootega seoses oodata (vt eespool viidatud kohtuotsus Lindberg, punkt 77).
- 33 Seega, kuigi põhikohtuasjas kõne all olevad hasartmänguseaduse üleminekusätteid sisaldavad loomulikult mänguautomaatidel mängitavate väikeste võidusummadega õnnemängude korraldamise lubade väljastamise, pikendamise ja muutmise keeldu, on oluline märkida, et vastavalt selle seaduse artikli 129 lõikele 1 juhivad isikud, kellele on enne selle seaduse jõustumist antud luba korraldada mänguautomaatidel mängitavaid piiratud võidusummadega õnnemänge, oma tegevuses kuni loa kehtivuse lõppemiseni senistest õigusnormidest.
- 34 Järelikult lubab selline säte jätkata mänguautomaatidel mängitavate piiratud võidusummadega õnnemängude korraldamist ja kasutada seega neid mänguautomaate ka pärast hasartmänguseaduse jõustumist. Tuleb tõdeda, et selles kontekstis ei saa selle seaduse üleminekusätteid lugeda siseriiklikeks meetmeteks, mis ei jäta piiratud võidusummadega õnnemängude automaatide osas peale puhtmarginaalse kasutuse ruumi ühelegi muule kasutusele.
- 35 Lisaks on Euroopa Kohus otsustanud, et asjaomased siseriiklikud meetmed peavad selleks, et neid võiks pidada direktiivi 98/34 artikli 1 punktis 4 sätestatud „muudeks nõueteks”, kujutama endast „tingimusi”, mis võivad oluliselt mõjutada asjaomase toote koostist, olemust või turustamist (vt selle kohta eespool viidatud kohtuotsus Lindberg, punkt 72 ning Intercommunale Intermosane ja Fédération de l'industrie et du gaz, punkt 20).
- 36 Selles osas olgu märgitud, et hasartmänguseaduse üleminekusätteid sisaldavad tingimusi, mis mõjutavad piiratud võidusummadega õnnemängude automaatide turustamist. Keeld väljastada, pikendada või muuta lube mänguautomaatidel mängitavate piiratud võidusummadega õnnemängude korraldamiseks väljaspool kasiinosid mõjutab otseselt selliste mänguautomaatide müüki.
- 37 Selles kontekstis on eelotsusetaotluse esitanud kohtu ülesanne kontrollida, kas niisugused keelud, mille järgimine on piiratud võidusummadega õnnemängude automaatide kasutamisel *de jure* kohustuslik, võivad oluliselt mõjutada nende automaatide olemust või turustamist (vt selle kohta eespool viidatud kohtuotsus Lindberg, punkt 78).
- 38 Eelotsusetaotluse esitanud kohtu poolt teostamisele kuuluva kontrolli käigus tuleb viimasel eelkõige arvesse võtta asjaolu, et mänguautomaatidel mängitavate piiratud võidusummadega õnnemängude korraldamiseks lubatud kohtade vähendamine on seotud kasiinode ning nendes kasutatavate mänguautomaatide maksimaalse arvu piiramisega.
- 39 Eelotsusetaotluse esitanud kohus peab samuti kontrollima, kas piiratud võidusummadega õnnemängude automaate on võimalik programmeerida või uuesti programmeerida selliselt, et neid saaks kasutada kasiinodes suuremaid võidusummasid võimaldavate mänguautomaatidena, mis

kujutavad endast mängija jaoks oluliselt suuremat sõltuvuse tekitamise ohtu (vt selle kohta eespool viidatud kohtuotsus Lindberg, punkt 79) ning mis mõjutaks seega oluliselt nende mänguautomaatide olemust.

- 40 Eeltoodut arvestades tuleb esitatud küsimustele vastata, et direktiivi 98/34 artikli 1 punkti 11 tuleb tõlgendada nii, et sellised siseriiklikud õigusnormid nagu hasartmänguseadus, mis võivad piirata mänguautomaatidel mängitavate piiratud võidusummadega õnnemängude korraldamist mujal kui kasiinodes ja mängusaalides või muuta selle järk-järgult suisa võimatuks, kujutavad endast selle sättega silmas peetud „tehnilisi eeskirju”, mille eelnõud tuleb edastada vastavalt direktiivi artikli 8 lõike 1 esimesele lõigule, kui on kindlaks tehtud, et need õigusnormid sisaldavad tingimusi, mis võivad oluliselt mõjutada asjaomase toote olemust või turustamist; viimast peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus.

Kohtukulud

- 41 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus poolelioleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule märkuste esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (kolmas koda) otsustab:

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. juuni 1998. aasta direktiivi 98/34/EÜ, millega nähakse ette tehnilistest standarditest ja eeskirjadest ning infoühiskonna teenuste eeskirjadest teatamise kord (mida on muudetud nõukogu 20. novembri 2006. aasta direktiiviga 2006/96/EÜ) artikli 1 punkti 11 tuleb tõlgendada nii, et sellised siseriiklikud õigusnormid nagu 19. novembri 2009. aasta hasartmänguseadus (ustawa o grach hazardowich), mis võivad piirata mänguautomaatidel mängitavate piiratud võidusummadega õnnemängude korraldamist mujal kui kasiinodes ja mängusaalides või muuta selle järk-järgult suisa võimatuks, kujutavad endast selle sättega silmas peetud „tehnilisi eeskirju”, mille eelnõud tuleb edastada vastavalt direktiivi artikli 8 lõike 1 esimesele lõigule, kui on kindlaks tehtud, et need õigusnormid sisaldavad tingimusi, mis võivad oluliselt mõjutada asjaomase toote olemust või turustamist; viimast peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus.

Allkirjad